

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2C/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219200400
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8219200400.6

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcov 1./ C. D., U.. XX.XX.XXXX, R. M. U. XX, XXX XX R., 2./ G. D., U.. XX.XX.XXXX, R. G. X, XXX XX R., proti žalovanému N. D., U.. XX.XX.XXXX, R. C. XXX/X, XXX XX R., o náhradu škody na zdraví a iné, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu vo výške 344,00 Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietla.

III. Konanie v časti o nároku žalobkyne v 2. rade zastavuje.

IV. Žalovaný má voči žalobcovi v 1. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 84 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

V. V zastavujúcej časti konania žalovanému náhradu trov konania voči žalobkyni v 2. rade nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.02.2019 domáhali voči žalovanému náhrady škody na zdraví titulom bolesti, a to z dôvodu, že dňa 12.12.2015 v čase o 01,30 hod. pred vchodom do baru A. V. na ul. T. v R. žalovaný fyzicky napadol žalobcu v 1. rade, ktorý v tom čase prichádzal k baru so žalobkyňou v 2. rade. Žalovaný žalobcovi v 1. rade spôsobil rozsiahle zranenia, a to dve bodné rany v ľavej driekovej oblasti bez prieniku do brušnej dutiny s predpokladanou dobou liečenia 19 dní a žalobkyni v 2. rade tým spôsobil takú traumu, že má problém vyjsť večer na ulicu. Tým, že v dôsledku zranení musel žalobca v 1. rade podstúpiť liečbu, bol značne obmedzený vo vedení riadneho života. Žalobcovia uviedli, že v tejto súvislosti rozhodol Okresný súd Bardejov Trestným rozkazom sp. zn. 2T/130/2016 zo dňa 15.06.2016 tak, že žalovanému za spáchanie prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní (8) osem mesiacov. Dňa 11.04.2016 MUDr. Peter Valdman, plastický chirurg, vypracoval lekársky posudok o bolestnom, v ktorom bodové ohodnotenie bolestného stanovil na 20 bodov. Keďže k bodovému ohodnoteniu došlo v roku 2016, suma 2 % z priemernej mesačnej mzdy za rok 2015 predstavuje 17,16 Eur za bod. S poukazom na § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z. z.“), si žalobca v 1. rade nárokoval voči žalovanému náhradu škody titulom bolestného v sume 344,00 Eur (t. j. 20 x 17,16 Eur sa rovná 343,20 Eur, po zaokrúhlení nahor 344,00 Eur). Vzhľadom na to, že poškodením zdravia bol žalobca v 1. rade obmedzený vo vedení riadneho života, si voči žalovanému uplatnil aj nárok na zaplatenie sumy 4.000,00 Eur. Žalobkyňa v 2. rade uviedla, že si nič nenárokuje, žiada len, aby súd vyhovel nároku žalobcu v 1. rade.

2. K žalobe sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu dňa 26.03.2019, v ktorom uviedol, že nárok žalobcu v 1. rade uznáva len vo výške 344,00 Eur a v prevyšujúcej časti ho považuje za neopodstatnený, a to vzhľadom na to, že žalobca v 1. rade utrpel len ľahké zranenia. Namietal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobkyne v 2. rade.

3. Na pojednávaní dňa 23.09.2019 súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Na základe odôvodneného návrhu žalovaného súd uznesením zo dňa 04.05.2020 rozsudok pre zmeškanie zrušil. Voči rozsudku pre zmeškanie podal žalovaný aj odvolanie, avšak vzhľadom na to, že súd jeho návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie vyhovel, odvolanie vzal späť. Na základe toho potom Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 17Co/37/2020-55 zo dňa 18.08.2020 odvolacie konanie zastavil.

4. Súd vo veci nariadil pojednávania, na ktorých žalobca v 1. rade bol prítomný len v jednom prípade (dňa 23.10.2019). Svoje stanovisko k sporu zaujal vo vyjadreniach doručených súdu dňa 06.05.2021 a dňa 13.07.2021. V nich namietal, že rozsudok pre zmeškanie bol zrušený „z nepochopiteľných a zarážajúcich“ dôvodov. Uviedol, že je „znechutený a rozhorčený“ a odmieta sa ďalej zúčastňovať na „tejto fraške“. Svoje vypočutie považoval za zbytočné, keďže k veci nemá viac čo dodať. Tiež uviedol, že námietku žalovaného o premlčaní jeho nároku považuje za bezpredmetnú.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby, jej prílohami, a to trestným rozkazom tunajšieho súdu č.k. 2T/130/2016-82 zo dňa 15.06.2016, lekárskou prepúšťacou správou, lekárkou správou - nález, rozsudkom pre zmeškanie, návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a odvolaním žalovaného, splnomocnením vystaveným žalovaným na preberanie poštových zásielok, potvrdením o zamestnaní žalovaného, odpoveďou Slovenskej pošty, a.s., uznesením tunajšieho súdu o zrušení rozsudku pre zmeškanie, uznesením odvolacieho súdu, podaniami žalobcu v 1. rade, vyjadrením žalovaného, podstatným obsahom spisu tunajšieho súdu sp.zn. 2T/130/2016, a to zápisnicami o výsluchu žalobcu v 1. rade (poškodeného) a žalovaného (obvineného) v trestnom konaní, znaleckým posudkom č. 015/16 MUDr. Petra Valdmana, prednesom právnej zástupkyne žalovaného na pojednávaní.

6. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že nárok žalobcu v 1. rade považuje za premlčaný a pokiaľ by sa súd nestotožnil s námietkou premlčania nároku žalobcu, uviedla, že aj nárok žalobcu v 1. rade titulom bolestného vo výške 344,00 Eur je nedôvodný v požadovanej výške, nakoľko v čase napadnutia bol aj žalobca opitý, a teda je potrebné zohľadniť mieru zavinenia poškodeného na spôsobenej škode na zdraví. Dodala, že zo zápisníc o výsluchoch žalobcu a žalovaného v rámci trestného konania vyplýva, že žalobca v 1. rade bol ten, ktorý prvý zaútočil a aj sám uviedol, že si na priebeh presne nepamätá, keďže bol v stave opitosti. Reakcia žalobcu v 1. rade bola podľa nej neprimeraná. Išlo o reakciu na žalovaného, ktorý si ho s niekým zmýlil. Súčasne uviedla, že tvrdenia žalobcu v 1. rade o tom, že v dôsledku konania žalovaného musel podstúpiť náročnú a dlhotrvajúcu liečbu, čím bol značne obmedzený vo vedení riadneho života, sú v rozpore s posudkovou časťou znaleckého posudku, strana 6, z ktorého vyplýva, že v prípade žalobcu v 1. rade sa jednalo o bežnú, nenáročnú liečbu, ktorá ako taká poškodeného nijako fyzicky nezaťažila. Nárok na náhradu škody vo výške 4.000,00 Eur považovala za nedôvodný a neodôvodnený, keďže žalobca v 1. rade nepreukázal, že mu škoda vznikla a nezdôvodnil výšku tejto škody. Tiež uviedla, že žalovaný si uvedomuje, čo spôsobil a je potrebné, aby znášal následky. Po vyslovení predbežného právneho názoru súdu dodala, že nárok žalobcu v 1. rade titulom bolestného vo výške 344,00 Eur rešpektujú a nemajú voči nemu námietky. Vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania uviedla, že podľa jej názoru išlo o pokus žalobcu v 1. rade ako sa dostať k peniazom, a preto aj z tohto dôvodu si žalovaný uplatnil nárok na náhradu trov konania, aby žalobca v 1. rade v budúcnosti nepodával bezdôvodné žaloby, teda nárok si žalovaný uplatnil z dôvodu naplnenia preventívnej funkcie tohto inštitútu.

7. Súd ďalej zistil, že tunajší súd v trestnej veci rozhodol trestným rozkazom č. k. 2T/130/2016-82 zo dňa 15.06.2016. Voči nemu podal žalovaný odpor. Následne súd rozhodol rozsudkom č. k. 2T/130/2016-100 zo dňa 16.02.2017, právoplatným dňa 04.03.2017. Na základe tohto rozsudku bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s umiestnením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. S nárokom na náhradu škody bol žalobca v 1. rade odkázaný na civilný proces.

8. Zo znaleckého posudku č. 015/16 znalca MUDr. Peter Valdmana, ktorý je súčasťou trestného spisu sp. zn. 2T/130/2016, vyplýva, že tento bol vyhotovený v rámci trestného konania v súvislosti s poranením žalobcu, keď ku skutku došlo dňa 12.12.2015 v čase okolo pol druhej v noci, na T. ulici v R., pred vchodom do baru A. V., kde žalovaný fyzicky napadol žalobcu v 1. rade a spôsobil mu zranenia, ktoré si podľa predbežnej lekárskej správy vyžiadali dobu liečenia viac ako 7 dní. Zo záveru tohto znaleckého posudku vyplýva, že predmetné poranenia nezanechali u žalobcu v 1. rade žiadne trvalé následky, pričom z lekárskeho hľadiska išlo o ľahké poranenia. Bolestné znalec ohodnotil 20 bodmi. Znalec súčasne uviedol, že priemerná doba liečenia predmetných bodných rán sa v tomto prípade pohybuje v rozmedzí 10-14 dní, s čím koreluje doba PN. Poškodený sa liečil od 12.12.2015 do 31.12.2015. PN nemal vystavenú, je nezamestnaný, ale dobu jeho PN je možné stotožniť s dobou liečby. Dobu liečby i možnej PN poškodeného vyhodnotil ako primeranú druhu, rozsahu a závažnosti utrpенých poranení (str. 8 ZP).

9. Z prepúšťacej správy NsP Sv. Jakuba, n. o., Bardejov, zo dňa 14.12.2015 súd zistil, že žalobca v 1. rade bol z dôvodu napadnutia žalovaným hospitalizovaný v zdravotníckom zariadení od 12.12.2015, 02,55 hod. do 14.12.2015, 10,51 hod.

10. Zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného C. D. zo dňa 08.01.2016 (v trestnom konaní) súd zistil, že žalobca v 1. rade mal v čase skutku, ku ktorému došlo dňa 12.12.2015 vypité, pričom v čase, keď bol na T. ulici spolu s manželkou, tak ho žalovaný oslovil s tým, že ho pozná, voči čomu sa žalobca v 1. rade ohradil, že nie je tým, za koho ho žalovaný pokladá. Po dlhšie trvajúcej hádke medzi nimi a po tom, čo žalovaný žalobcu v 1. rade provokoval k bitke, žalobca žalovaného udrel do ľavej strany jeho tváre, následkom čoho žalovaný spadol. Potom sa žalovaný zodvihol zo zeme a zaútočil na žalobcu v 1. rade nožom, pichol ho, čím mu spôsobil zranenia. Následne žalovaný z miesta činu ušiel. Žalobca v 1. rade si v priebehu výsluchu uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 4.000,00 Eur titulom bolestného a titulom ujmy, ktorú utrpela jeho manželka.

11. Zo zápisnice o výsluchu obvineného N. D. zo dňa 29.03.2016 súd zistil, že žalovaný bol tiež v čase skutku pod vplyvom alkoholu. Priebeh deja popísal takmer totožne ako žalobca v 1. rade s tým, že dodal, že v čase, keď ho žalobca v 1. rade napadol, upozornil ho na to, aby prestal, že má pri sebe nožík. Žalovaný potvrdil, že žalobcu pichol do chrbta, ale uviedol, že mu nechcel ublížiť, chcel mu pichnúť do nohy. Tiež potvrdil, že z miesta činu ušiel.

12. Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z. z. náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801?ucinnost=22.10.2013>>). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801?ucinnost=22.10.2013>> a III. časti <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801?ucinnost=22.10.2013>>.

13. Podľa § 5 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z. z. pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801?ucinnost=22.10.2013>>). Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

14. Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.

15. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130?ucinnost=22.10.2013>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

16. Podľa § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

17. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

18. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, Ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

19. Podľa § 442 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

20. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

21. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalovaný bol uznaný vinným zo spáchania skutku, ktorým žalobcovi v 1. rade dňa 12.12.2015 spôsobil škodu na zdraví. Súd mal tiež preukázané, a to zo znaleckého posudku MUDr. Petra Valdmana, že konaním žalovaného boli žalobcovi v 1. rade spôsobené ľahké poranenia, ktoré znalec titulom bolestného ohodnotil 20 bodmi a ktoré na žalobcovi nezanechali žiadne trvalé následky. Súd mal súčasne preukázané z označeného znaleckého posudku, že k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu v 1. rade došlo dňa 31.12.2015.

22. Medzi stranami bola sporná výška uplatneného nároku, keď napokon žalovaný nárok žalobcu čo do výšky 344,00 Eur akceptoval. Sporná ostala zvyšná časť uplatneného nároku v sume 4.000,00 Eur, o ktorej žalovaný tvrdil, že žalobca v 1. rade je nezdôvodnil a nepreukázal.

23. Pokiaľ ide o nárok na bolestné, je potrebné vychádzať zo skutočnosti, že určenie výšky náhrady za bolesť je závislé od znaleckého posudku. Táto prax súdov je odôvodnená snahou o čo najrýchlejšie vyporiadanie medzi poškodeným a tým, kto za škodu zodpovedá.

24. V prípade nároku na odškodnenie bolesti poškodeného sa poškodený dozvie o škode v čase, kedy možno objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolesti; od tohto okamihu plynie subjektívna premlčacia doba. Výška bodového ohodnotenia bolestného vyplýva z lekárskeho posudku (k tomu pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 146/2010 z 27. 1. 2011).

25. Pri odškodnení bolesti je potrebné prihliadať na to, že okolnosti rozhodujúce pre určenie bolestného sa stanú známe až po ukončení liečebného procesu. Ten je významným pre určenie časového okamihu, keď poškodený má možnosť nadobudnúť vedomosť o rozsahu škody.

26. Súd považoval za právne významné sa primárne vysporiadať s námietkou premlčania vznesenou žalovaným.

27. V naznačených súvislostiach súd poukazuje na Nález Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 537/2011-31 zo dňa 19.04.2014, v ktorom ústavný súd konštatoval, že základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd porušené nebolo. Ústavný súd sa tým stotožnil s odôvodneným názorom súdov nižších stupňov, ktoré sa odvolali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.06.2001, sp. zn. MCdo/37/2000. Najvyšší súd SR v označenom rozhodnutí konštatoval, že za deň zistenia bolesti nemožno bez ďalšieho považovať deň ukončenia práceneschopnosti poškodeného, ani deň vyhotovenia posudku o bolestnom, ale okamih (deň) ustálenia zdravotného stavu poškodeného.

28. V okolnostiach takýchto prípadov, keď žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody na zdraví titulom bolestného, je z hľadiska posúdenia námietky premlčania podstatné identifikovať, kedy poškodený má vedomosť o osobe, ktorá za škodu zodpovedá a zároveň má vedomosť o predpokladanom (nevyžaduje

sa absolútny) rozsahu škody. Moment, keď žalobca je spôsobilý takýmito zisteniami disponovať, je ustálenie zdravotného stavu. Vzhľadom na to, že ide o nárok na bolestné, je potrebné vychádzať zo znaleckého posudku MUDr. Petra Valdmána, ktorý konštatoval, že doba liečby do 31.12.2015 zodpovedá charakteru a druhu zranení. Podľa názoru súdu uplynutím tohto dňa mal poškodený možnosť poznať rozsah spôsobenej škody, ktorý nemusel byť absolútne určiteľný, stačilo, že poznal približný rozsah spôsobenej škody. Subjektívna dvojročná premlčacia doba tak začala v tomto prípade plynúť nasledujúcim dňom od ustálenia zdravotného stavu, teda dňom 01.01.2016. Keďže žalobca v 1. rade si nárok na náhradu škody uplatnil v rámci trestného konania dňa 08.01.2016, premlčacia doba uplynula za dva roky, od právoplatného skončenia trestného konania, ktoré bolo právoplatne skončené 04.03.2017. Pre úplné stanovenie rozsahu plynutia premlčacej doby, ktorá v priebehu trestného konania spočívala, je potrebné odčítať 7 dní lehoty, ktorá uplynula od 01.01.2016 do 07.01.2016. Čiže 7 dní spätne od 04.03.2017 je deň 25.02.2017. Tohto dňa začala plynúť premlčacia doba a uplynula dňa 25.02.2019. Ak žalobca v 1. rade podal žalobu 25.02.2019, podal ju včas. Z uvedeného dôvodu súd námietku žalovaného o premlčaní nároku žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú.

29. Pokiaľ ide o samotný nárok žalobcu v 1. rade, ten považoval súd za dôvodný len čo do výšky 344,00 Eur. V zmysle znaleckého posudku znalec ohodnotil zranenia žalobcu 20 bodmi titulom bolestného. Ak si teda žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 344,00 Eur titulom bolestného, súd mu tento nárok priznal, nakoľko tento nárok napokon medzi stranami neostal sporný. Žalobca v 1. rade si nárok uplatnil v zmysle zodpovedajúcej právnej úpravy (§ 5 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z. z.), keď vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v národnom hospodárstve za rok 2014, keďže jeho zdravotný stav bol ustálený dňom 31.12.2015, a to vo výške 858,00 Eur, z ktorej 2 % predstavujú 17,16 Eur x 20 bodov, t. j. 344,00 Eur). V prevyšujúcej časti nad sumu 344,00 Eur súd žalobu zamietol.

30. Súd zároveň dodáva, že v danom prípade sa nestotožnil s argumentom žalovaného o tom, že aj pri nároku titulom bolestného je potrebné zohľadniť zavinenie poškodeného, keďže tento bol opitý a žalovaného udrel ako prvý, čím ho vyprovokoval. Súd pripomína, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že aj žalovaný bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu. Ani tieto zistenia však nemenia nič na tom, že hoci žalobca v 1. rade udrel žalovaného ako prvý, žalovaný mal vyhodnotiť závažnosť svojho konania a banálnu potýčku nemal riešiť osudovejším spôsobom. Súd preto nezistil mieru zavinenia žalobcu v 1. rade na škodu, ktorá mu vznikla na zdraví v dôsledku konania žalovaného. Za túto škodu zodpovedá výhradne žalovaný, pretože nebola preukázaná závažnosť situácie, ktorá by si vyžadovala reakciu žalovaného použiť voči útoku žalobcu v 1. rade nôž.

31. Daná právna vec je nepochybne vec sporová, v ktorej sa uplatňuje prejednacía zásada. Jedným z najvýznamnejších štádií civilného sporového konania je dokazovanie. Prostredníctvom dokazovania súd zisťuje, či skutkový stav prezentovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu zodpovedá alebo nezodpovedá skutočnosti (v podstate ide fázu verifikácie skutkových tvrdení). Predmetom dokazovania je teda skutok (fakty, objektívna realita) tvrdený stranami sporu, ktorý má význam pre rozhodnutie o merite sporu. S bremenom tvrdenia je preto neodmysliteľne späté dôkazné bremeno. V súvislosti s dokazovaním vyvstáva otázka kto a čo je povinný v súkromnoprávnom spore preukazovať (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/142/2019 zo dňa 26.01.2021).

32. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec) [napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/58/2020 zo dňa 26.01.2021].

33. Žalobca v 1. rade neunesol ani bremeno tvrdenia, ani bremeno dôkazu pokiaľ ide o jeho nárok o zaplatenie sumy 4.000,00 Eur. Nezdôvodnil akým spôsobom dospel k uvedenej sume, ktoré okolnosti ho viedli k jej určaniu. K holým tvrdeniam nepripojil žiadne relevantné dôkazy, ktoré by opodstatňovali jeho nárok na zaplatenie sumy 4.000,00 Eur. Z uvedeného dôvodu súd žalobu v tejto časti zamietol.

34. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

35. Podľa § 145 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

36. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzati žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

37. Pred prvým pojednávaním v danej veci manželka žalobcu v 1. rade - žalobkyňa v 2. rade vzala žalobu voči žalovanému späť. O zastavení konania v tejto časti súd rozhodol v rozsudku pre zmeškanie. Predmetný rozsudok však bol na odôvodnený návrh žalovaného zrušený. Aj keď zo samotnej povahy vyplýva, že výrok o čiastočnom zastavení konania nemožno naznačeným procesným postupom zrušiť, v záujme zabezpečenia právnej istoty súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodol (pre úplnosť a prehľadnosť veci) o požiadavke žalobkyne v 2. rade, a teda konanie o jej nároku voči žalovanému zastavil.

38. O trovách konania v danej veci (nárok žalobcu v 1. rade voči žalovanému) súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Vzhľadom na to, že z uplatneného nároku vo výške 4.344,00 Eur súd vyhovel žalobe len v časti o zaplatenie sumy 344,00 Eur, znamená, že prevažný úspech v spore mal žalovaný, ktorý má ako úspešnejšia strana v spore nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v 1. rade v rozsahu 84 %, a to po odrátaní jeho neúspechu od jeho úspechu v spore (úspech žalovaného 92 %, úspech žalobcu v 1. rade 8 %). Súd zároveň dodáva, že v okolnostiach tohto prípadu nezistil žiadne dôvody pre aplikáciu § 257 CSP, a preto sa neodklonil od zásady zodpovednosti za výsledok v spore. Prihliadol tiež na to, že žalobca v 1. rade podal neodôvodnenú žalobu čo do sumy 4.000,00 Eur, voči čomu sa žalovaný aktívne bránil. Naopak žalobca v 1. rade sa po odôvodnenom zrušení rozsudku pre zmeškanie obmedzil len na konštatovanie, že k veci nemá viac čo dodať.

39. Súd zároveň v zastavujúcej časti konania aplikoval § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Z dôvodu, že žalobkyňa v 2. rade vzala žalobu späť pred prvým pojednávaním s odôvodnením, aby súd priznal plný nárok žalobcovi v 1. rade, má súd zato, že zavinila zastavenie konania v tejto časti, a preto by žalovanému patrila náhrada trov konania. Vzhľadom na to, že žalovanému v danej časti konania nevznikli žiadne trovy, ktoré by vyplynuli z obsahu spisu, súd rozhodol tak, ako vyplýva z V. výroku tohto rozsudku.

40. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.